

CACOPHONY

de Molly Taylor

Traducció d'Oriol Puig Grau i Anna Serrano Gatell

Direcció: Anna Serrano Gatell



Sala Beckett. Del 23 de gener al 16 de febrer de 2025

Una producció de la Sala Beckett

Dossier de premsa

Text de l'autora – versió original

Cacophony first began in 2018 as a creative provocation by the original director, Michael Bryher, who wanted to explore the power and cruelty of social media. He gave me a book; *So You've Been Publicly Shamed* by Jon Ronson. It was a stirring read, featuring multiple accounts of online transgressions that led to significant bullying and abuse. How was it possible for a virtual mob to be just as punishing, and just as violent, as a mob in the real world? Why is there such appetite for bringing people down online? Michael and I worked with a company of young actors, we built the story collectively. Our protagonist, Abi, was shaped by numerous contemporary influences; 2017 had seen the #MeToo movement sweep across the US, and in the wake of that, feminist activists were given more credence, more status, more opportunity to be heard than ever before. But the online world is a savage place, and quickly *Cacophony* evolved into an exploration of feminist celebrity, authenticity, and digital harassment. I loved the writing process, it felt relevant, credible, and collaborative. I'm thrilled that Anna Serrano Gatell and the team at Sala Beckett have extended that collaboration, translating and reviving the play in Catalan, and asking brand new questions of the text. It feels particularly poignant in the aftermath of the *Se Acabó* movement of last year, that Abi's journey (and the defensive backlash against 'fake feminism') is updated for a Barcelona audience. More than ever, ideologies are clashing in online battlegrounds. *Cacophony* delves into how vulnerable we are to the power and pressure of social media, how easily our online personas can be built up, and just as easily broken down.

Molly Taylor
Autora

Text de l'autora – traducció

Cacophony va començar l'any 2018 com una provocació creativa a càrrec del director Michael Bryher, el qual volia explorar el poder i la crueltat de les xarxes socials. Em va donar un llibre, *So You've Been Publicly Shamed* de Jon Ronson. Va ser una lectura colpidora, que presentava múltiples històries de transgressions en línia que desembocaven en un notori assetjament i maltractament. Com era possible que una turba virtual fos tan dura, i tan violenta, com una turba en el món real? Per què hi ha tantes ganes de destrossar les persones *online*? En Michael i jo vam treballar amb una companyia de joves actors, vam construir el relat de forma col·lectiva. La nostra protagonista, Abi, va ser modelada per nombroses influències contemporànies; l'any 2017 el moviment #MeToo es va estendre arreu dels EUA i, arran d'això, les activistes feministes van guanyar credibilitat, estatus i oportunitats de ser escoltades com mai abans en el passat. Però el món *online* és un lloc despietat, i *Cacophony* va evolucionar fins convertir-se en una exploració de la celebritat feminista, l'autenticitat i l'assetjament digital. M'ho vaig passar molt bé amb el procés d'escriptura; el vaig trobar pertinent, creïble i col·laboratiu. M'emociona que Anna Serrano Gatell i l'equip de la Sala Beckett hagin ampliat aquesta col·laboració, traduint i tornant a muntar l'obra en català, tot fent noves preguntes sobre el text. I trobo que és especialment commovedor, després que l'any passat sorgís el moviment Se Acabó, que el periple d'Abi (i la reacció violenta contra el "fals feminisme") s'actualitzi per al públic de Barcelona. Més que mai, les ideologies s'enfronten en camps de batalla *online*. *Cacophony* aprofundeix en com de vulnerables som al poder i a la pressió de les xarxes socials, com n'és de fals crear les nostres imatges públiques online, i com també destruir-les.

Molly Taylor
Autora

Text de la directora

Vaig llegir *Cacophony* per primera vegada fa uns cinc anys i em va impactar que parlés amb tanta claredat i tanta força de temes com el moviment feminista, les denúncies per agressions o els linxaments públics a les xarxes, en un moment en què jo personalment encara no estava suficientment polititzada per considerar tractar aquests temes en una obra de teatre. Que parlés, també, d'un atemptat terrorista molt similar al que vam viure a Barcelona em va colpir. Al llarg de la peça, em va fascinar com la Molly Taylor disseccionava l'ús que fem de les xarxes socials i els mitjans de comunicació: espais d'expressió que sovint es converteixen en abocadors d'atacs anònims; en terrenys digitals – però molt reals – on la violència i l'odi circulen sense cap tipus de control. Un text molt viu i molt desacomplexat que posa damunt la taula qüestions que ens envolten des de fa temps. Avui, *Cacophony* és d'una contemporaneïtat tan aclaparadora que espanta.

Cacophony és una obra coral exigent: converteix els seus intèrprets en una “cacofonia” asfixiant de veus anònimes i els fa encarnar més de vint-i-cinc personatges, anant a fons amb el joc teatral. He tingut la gran sort d'haver dirigit aquest projecte acompanyada d'un repartiment molt potent i d'un equip artístic meravellós que – amb la música, les llums, l'espai i el vestuari – ha dissenyat l'escenari perfecte per explicar aquesta història.

Se sol dir que la realitat supera la ficció, però aquesta ficció és la crònica de la nostra realitat.

Anna Serrano Gatell
Directora

Sinopsi

Una història amb sorolls i llum pròpia. Xarxes socials, amistat, compromís, cancel·lació... És lícita la impostura en pro d'una causa noble?

Després d'una manifestació contra la sentència d'un cas de violació, l'Abi publica un article d'opinió al seu blog que la converteix en una figura pública i la col·loca en el punt de mira de l'actualitat. *Cacophony* narra la història que segueix a aquests fets teixint un tapís que entrellaça la popularitat i la humiliació, explorant el poder que tenen les xarxes socials d'enlairar i cancel·lar algú en qüestió de segons.

Degut a la gran acollida que va tenir *Cacophony* la temporada passada, recuperem aquesta producció pròpia, dirigida per **Anna Serrano Gatell**, després d'haver-la estrenat també al Teatro de la Abadía de Madrid.

Fitxa artística

Autoria: **Molly Taylor**

Traducció: **Oriol Puig Grau i Anna Serrano Gatell**

Direcció: **Anna Serrano Gatell**

Repartiment: **Martí Atance, Artur Busquets, Laia Manzanares, Gemma Martínez, Mariona Pagès, Sandra Pujol Torguet i Clara Sans**

Escenografia: **Judit Colomer Mascaró**

Il·luminació: **Marc Salicrú**

Vestuari: **Chloe Campbell**

Música i espai sonor: **Arnau Vallvé**

Moviment: **Ester Guntín**

Assessorament de veu: **Queralt Casasayas**

Fotografia i vídeo promocional: **Kiku Piñol**

Ajudant d'escenografia: **Alba Gener**

Ajudant de direcció: **Zoe Gatell Bosch**

Agraïments: Clara de Ramon, Albert Salazar, Chelís Quinzá, Mima Riera, Júlia Barceló, Leticia Dolera, AADPC, Cube pick i Gimaguas

Una producció de la Sala Beckett

Amb la col·laboració de la Universitat Oberta de Catalunya

L'autora: Molly Taylor



Molly Taylor és una dramaturga i creadora de teatre de Liverpool, Regne Unit. Les seves obres inclouen: *Old Times* (NT Connections), *The Wave* (Almeida), *What Was Left* (Southwark Playhouse), *Cacophony* (Almeida / The Yard) i *Love Letters to the Public Transport System* (National Theatre of Scotland).

La seva obra *Extinguished Things* va exhaurir entrades a l'Edinburgh Fringe 2018 i va guanyar un Critics Circle Award a l'Adelaide Fringe 2019.

Taylor ha treballat molt en el sector participatiu, fent actuacions originals inspirades en el quotidià. Alguns dels projectes son: *The TFL Keyworker Play* (Almeida), *Sinder* (Dundee Rep), *See Me Now* (Young Vic), *Philoxenia* (Bush Theatre) i *Me for the World* (Young Vic Taking Part).

També ha treballat com a dramaturga i mentora d'escriptura al National Theatre i The Lyric.

El traductor: Oriol Puig Grau



Autor i director nascut a Barcelona (1992). Premi revelació 2020 als Premis de la Crítica de les Arts Escèniques per la dramàtúrgia i la direcció de l'espectacle *Karaoke Elusia*, estrenat a la Sala Beckett i al Centro Dramático Nacional en el context del projecte internacional de creació escènica Extended Universe. Coguionista i director del llargmetratge *El sitio de Otto*, estrenat al BCN Film Fest i seleccionat a festivals com l'Atlántida Film Fest, el Reteena, Cinespaña o el London Spanish Film Festival. Adaptador (*Napalm al cor*, Sala Beckett) i traductor (*Cacophony*, Sala Beckett). Membre de la 3a edició d'Els Malnascuts, autor d'una de les ficcions sonores del projecte Dramawalker i un dels artistes de la 14a edició de Creadors ENRESIDÈNCiA. Premi de Teatre Calderón de la Barca 2023 per *Massa brillant*, que s'estrena al TNC l'any 2025.

La traductora i directora: Anna Serrano Gatell



Directora i creadora. Graduada en Comunicació Audiovisual a la UPF. S'ha format en direcció i dramaturgia a Eòlia i a la Sala Beckett. Fundadora i Coordinadora artística d'ELS MALNASCUTS, el laboratori de creació jove de la Sala Beckett, on ha codirigit *Like si lloras* (Sala Beckett 2016/Volksbühne 2017/La Pedrera 2018). És cofundadora del col·lectiu VVAA, on codirigeix *Wohnwagen* (La Seca 2017/ Teatro Español dins del Festival ZIP Nuevas tendencias), nominada a millor espectacle de Noves Dramatúrgies als Premis Butaca 2017 i guanyadora del Premi de Teatre BBVA 2017. Codirigeix *Pool (no water)* produïda per Íntims Produccions (Fira Tàrraga 2017/Sala Beckett 2018). Ha estat cocreadora de l'espectacle *This is real love* (Sala Beckett i Teatre Lliure 2019), guanyadora del Premi de la Crítica 2019 en Noves Dramatúrgies. És codirectora i dramaturga la peça *ARCAS2020* amb el col·lectiu VVAA al Teatre Lliure i Teatros del Canal (2022). Fora del col·lectiu ha dirigit l'obra *Fuck you modern family* (Sala Beckett 2019) i ha codirigit *Allò que hi ha després del diumenge* de la companyia AMAGA (Sala Beckett 2022), i recentment *No farem pirouettes*, una autoficció col·lectiva amb les dones de la seva família (Antic Teatre 2023). De les lectures que ha dirigit destaquen: el semi-muntatge de *Ventura* de Cristina Clemente al Teatro Nacional São João de Oporto (2022); i el cicle de Benet i Jornet al Teatre Nacional de Catalunya (2020). Forma part del projecte *En Residència* al Teatre Lliure (2019) i *Escena pilot* al Teatre Lliure, projectes pedagògics amb alumnes d'instituts, amb direcció i dramaturgia pròpia. Com a ajudant de direcció teatral i de dansa ha treballat amb David Selvas, Andrés Lima, Jordi Oriol, Pere Faura, Pau Carrió, Nao Albet i Marcel Borràs o Alberto Sanjuan. Actualment és la Coordinadora artística i programació a la Sala Beckett, i prepara la direcció de *Baby no more* al Teatre Nacional de Catalunya.

Els intèrprets

Martí Atance



Nascut a Barcelona el 1996, comença a estudiar interpretació de ben petit, i participa en produccions com *El Cercle de Guix Caucasià* dirigida per Oriol Broggi (TNC) o *Un dia, Mirall Trencat* (Teatre Borràs) de Ricard Salvat. Més endavant, mentre segueix la seva formació, passa a formar part dels Malnascuts de la Sala Beckett, i participa en projectes de televisió, en sèries com *Merlí: Sapere Aude* (Movistar+) o *Bienvenidos a Edén* (Netflix) i en pel·lícules com *La Consagración de la Primavera* (Fernando Franco) o *Els Encantats* (Elena Trapé). Recentment ha format part de projectes televisiu com *Abogadas* (RTVE) o *Delta* (3cat).

Artur Busquets



Actor habitual de l'escena i la pantalla a nivell estatal, acumula una llarga experiència dalt l'escenari i davant la càmera.

Com a protagonista, destaquen produccions amb molt bona rebuda com *El sopar dels idiotes* (Dir. Pep Antón Muñoz), *La gran ofensa* (Dir. Oriol Pérez i Serapi Soler), *Paradise* (Dir. Oriol Vila i Raquel Salvador) o *Jauría* (Dir. Miguel del Arco).

L'hem vist també en sèries de televisió: *Drama*, *Com si fos ahir*, *Cites*, i a la gran pantalla a *42 segundos*, *La Tribu*, *Barcelona nit d'hivern*. Recentment ha estrenat *Saben aquell* (Dir. David Trueba), *Cristo y Rey* i *La Mesías* (Dir. Javier Calvo i Javier Ambrossi, Movistar+).

Laia Manzanares



Nascuda l'any 1994, Laia Manzanares s'estrena al teatre amb el laboratori de creació jove de la Sala Beckett Els Malnascuts, d'on neixen els espectacles *Els Malnascuts* (2014) i *Esquerdes* (Nau Ivanow, 2014), tots dos de Pablo Macho Otero. També participa a *Odisseus* de Pau Matas, Oriol Pla i Quimet Pla (Sala Beckett, 2016-17). Arriba al Teatre Nacional de Catalunya el 2018 amb *Temps salvatge* de Josep Maria Miró, on interpreta el paper d'Ivana, pel qual rep nominacions com a millor actriu als premis Max, premis Butaca i premis de la Crítica, entre altres. El 2019 coprotagonitza *Amanda T* d'Àlex Mañas i *Tres sombreros de copa* de Miguel Mihura al Teatro María Guerrero de Madrid. Participa al 38è Festival de Otoño (2020) protagonitzant *Talaré a los hombres de sobre la faz de la tierra* de María Velasco (Sala Cuarta Pared).

En televisió ha treballat a la sèrie *Merlí* en el personatge d'Oksana (TV3, La Sexta, Netflix). Ha participat a *Cites* (TV3), *Estoy vivo* (TVE), *Matar al padre* (Movistar+), *Hache* (Netflix) i *Los favoritos de Midas* (Netflix), a més d'haver col·laborat a *El día de mañana* (Movistar+).

S'inicia al cinema de la mà de Rodrigo Sorogoyen a *El Reino* (2017), donant vida a Lucía Bermejo. El mateix any coprotagonitza la pel·lícula *El vent és això* (Filmin, 2018), juntament amb Katrin Vankova, Alex Brendemühl i Anna Alarcón. També ha participat en les pel·lícules per a televisió *Vilafranca* (TV3, 2017) i *L'enigma Verdaguer* (TV3, 2019), i al llargmetratge *Proyecto Tiempo* (2017) d'Isabel Coixet. Col·labora a *Sense sostre* (2019) de Xesc Cabot i Pep Garrido.

Gemma Martínez



Va començar els estudis artístics formant-se en teatre musical a l'escola Memory. En interpretació s'ha format amb Txiqui Berraondo, Manuel Lillo, Javier Daulte, Andrés Lima, entre altres i en dansa-teatre amb Mercè Boronat.

En teatre, darrerament ha participat en espectacles com *Tots eren fills meus*, d'Arthur Miller sota la direcció de David Selvas, o *Les croquetes oblidades*, de Clàudia Cedó, dirigida per Israel Solà. Ha treballat en obres com *L'Huracà* de Carme Montoriol, sota la direcció de Mònica Bofill; *Només una vegada*, de Marta Buchaca (Barcelona Districte Cultural), *Dolors* (Teatre Lliure), dirigida per Cristina Clemente i Sergi Belbel, *Ovelles* de Carmen Marfà i Yago Alonso (Sala Flyhard) o *Les Roses de la Vida* de Sergi Belbel (Sala BARTS). També ha participat a muntatges com *Fedra* de Jean Racine (Teatre Romea), *La Bête* de David Hirson i *Una vella coneguda olor* de Josep M. Benet i Jornet (TNC), sota la direcció de Sergi Belbel, o *Desdèmona* dirigida per Martí Torras (Sala Muntaner). Ha protagonitzat *Exacte, el món com no és*, un monòleg de Lara Sendim (La Seca, El Maldà), i també ha treballat en els musicals *Pegados, un musical diferente*, de Ferran González i Àlicia Serrat i *Merda d'Artista*, dirigit per Àlicia Serrat (Teatros del Canal, Madrid i Festival GREC 2014).

En cinema, va participar en el llargmetratge *La Monja* de Luís de la Madrid (Filmax, 2004). I en televisió va treballar a *El Cor de la Ciutat* (TV3) durant les quatre últimes temporades i, a la sèrie *Matar al padre* (Movistar+). Darrerament ha format part del repartiment de la sèrie *Smiley* de Netflix i de la sèrie diària *Com si fos ahir* (TV3).

Mariona Pagès



Mariona Pagès neix a Barcelona l'any 2003. Inicia la seva trajectòria al món de la interpretació als 10 anys, quan s'adona que el que realment li apassiona és actuar. Inicia la seva formació com a actriu amb Laura Yuste i posteriorment entra a l'escola Laura Jou Estudi per a l'Actor, on continua la seva formació actualment.

Des de ben petita li encanta la dansa i s'ha format en contemporani i hip-hop des dels 10 anys fins ara. El seu primer projecte rellevant va ser a la pel·lícula *La vida sense la Sara Amat*, dirigida per Laura Jou, on va interpretar un paper secundari.

El seu primer paper protagonista arriba el 2019 amb la sèrie de Netflix *Días de Navidad*, dirigida per Pau Freixas. El 2020 la vam poder veure a la pel·lícula *Pa de llimona amb llavors de rosella*, dirigida per Benito Zambrano.

El 2021 va rodar les sèries *Cucut* i *Com si fos ahir*, totes dues per a TV3. El 2023 va participar a *El Chinabum*, una obra de teatre dirigida per Berta Prieto i Lola Rosales.

Sandra Pujol Torguet



Actriu i creadora nascuda a Lleida. Cofundadora de la companyia de teatre Íntims Produccions amb la qual ha realitzat cinc espectacles: *El Lloc* escrita i dirigida per Jorge-Yamam Serrano (Fira Tàrraga 2013), *Wasted* de Kae Tempest dirigida per Iván Morales (Fira Tàrraga 2015), *Pool (no water)* (Fira Tàrraga 2017) de Mark Ravenhill dirigida pel Col·lectiu VVAA, *Éter brota* de Marc Cartanyà i Íntims Produccions (Fira Tàrraga 2021) i *Dels Intestins Una Soga i Del Cul un Sac de Gemecs* de Marc Cartanyà, David Climent i Íntims Produccions (Sala Beckett 2022). La temporada 23/24 Íntims Produccions és Companyia Resident del Teatre Lliure on estrena el seu sisè espectacle, *L'anorak* (Espai Lliure 2024).

Recentment ha format part de projectes teatrals com *Caramel* de Pablo Messiez i *Les Impuxibles* (Teatre Lliure 2024), *Baby no more* del Col·lectiu VVAA (TNC 2024), *Els Encantats* de David Plana dirigida per Lucia del Greco (Sala Beckett 2023), *Fam* de Maria Velasco i *Les Impuxibles* (Grec 2021), *ARCAS2020* del Col·lectiu VVAA (Teatre Lliure 2021) i *Todas las Flores* de Barbara Mestanza (Sala Beckett 2020).

Clara Sans



Clara Sans, nascuda a Barcelona, comença la seva formació com actriu després de doblar publicitat a l'edat de 6 anys. S'ha format a escoles com Eòlia i Set d'Acció fins a completar la formació a l'estudi Nancy Tuñón i Jordi Oliver on es va graduar l'any 2019. Ha realitzat diversos cursos i seminaris d'interpretació amb professionals com Àlex Rigola, Lucas Condró o Lali Ayguadé. Compta també amb formació en dansa clàssica, contemporània i flamenc.

En televisió debuta amb el personatge de la Bego a la sèrie *Cardo* creada per Ana Rujas i Claudia Costafreda – Premi Feroz i Platino a millor sèrie dramàtica 2021. Ha format part de *Vestidas de Azul*, la segona part de *Veneno*, i *Mía es la venganza*, sèrie diària de Telecinco. Al 2024 ha estrenat *Celeste* de Diego San José dirigida per Elena Trapé per Movistar + (amb la qual ha obtingut una nominació com a millor actriu de repartiment als premis Feroz) i *Mamen Mayo* d'Eduard Solà i Miguel Ángel Faura per Skyshowtime. En cinema ha participat a *El Fantástico caso del Golem* dels Burnin Percebes; *A través del Mar*, el curtmetratge nominat al Gaudí *La Herida Luminosa* de Christian Avilés; *Rubio Cobrizo* de Pablo Quijano, presentats a la Berlinale i al Festival de Màlaga respectivament. Aquest any ha rodat *El Talento* escrita per Fernando León de Aranoa i Polo Menárguez. Ha treballat també amb Elena Martín i Irene Moray al videoclip de *Perra* de Rigoberta Bandini.

Pel que fa a la seva relació amb el teatre, forma part del repartiment de *Cacophony* dirigit per Anna Serrano estrenat a la Sala Beckett i al Teatre de la Abadía de Madrid, va participar, també, al muntatge *La cabeza del Dragón* dirigit per Lucia Miranda al Teatre María Guerrero del CDN a Madrid. Va presentar amb l'autora i actriu Maria Roig *Matar a la Madre, Acto Eucarístico de Sanación* al Festival Gigantes de la Sociedad Cervantina. A Barcelona va formar part del muntatge *Morfenautas* al Teatreneu, diversos microteatres, va presentar una creació pròpia a la Sala Hiroshima amb la co-creadora de la peça Mireia Montané i va formar part de la performance de Colin Self pel Mira Festival al Teatre Lliure de Gràcia.

Informació pràctica

Cacophony

de Molly Taylor

Traducció d'Oriol Puig Grau i Anna Serrano Gatell

Direcció: Anna Serrano Gatell

Amb: Martí Atance, Artur Busquets, Laia Manzanares, Gemma Martínez, Mariona Pagès, Sandra Pujol Torguet i Clara Sans

Del 23/01 al 16/02/2025
De dimecres a dissabte, 20 h
Diumenge, 18:30 h

Sala de baix

Una producció de la Sala Beckett

Amb el suport de:



Amb el patrocini de:



Laura Farrés
Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia
C/ Pere IV, 228-232
Tel.: 93 284 53 12
www.salabeckett.cat

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia